

skal komme ind paa Enkelthederne her, men en enkelt Side, som tidligere har tildraget sig min Opmærksomhed, ønsker jeg her at pege paa. Det er Universitetets Budget, særlig den polytekniske Læreanstalts. Jeg vil bede ærede Medlemmer, der interessere sig for det, at have deres Opmærksomhed henvendt paa Anmærkningerne til Finanslovsforslaget Sp. 1229 f. Man vil der finde, at der ved en organisatorisk Lov af 1894 blev ansat 7 à 8 Professorer ved den polytekniske Læreanstalt, senere er Tallet vokset til det dobbelte ved, at man skaber Professorposter, udvider Lokalerne paa den ene Finanslov efter den anden. Jeg har selv haft den Ære som Finansudvalgsmedlem at skulle gennemgaa dette Budget, og det har ikke været mig muligt at komme til Bunds i, hvad der egentlig har været nødvendigt, og hvad ikke. Men den Maade, hvorpaa Udvidelserne ere skete, ved, at man det ene Aar slaar en Væg ned for at danne et større Lokale, som kan bruges til Auditorium, og næste Aar siger: Nu have vi et Værelse for lidt, hvorfor der bliver inddraget andre Lokaler, er ganske vist tilsyneladende Bagateller hver Gang, men Resultatet er blevet, at vi uden organisatorisk Lov have faaet en Udvidelse fra 8 til 16 Professorer, og i Aar bede de paa Finansloven om 3 nye. Det er sandsynligt, da der dyrkes Videnskaber der, som have været i meget stærk Udvikling de sidste Aar, at det er nødvendigt og betimeligt, at vi have faaet disse Udvidelser, men det forekommer mig, at man er ude af Stand til at bedømme Nødvendigheden, naar man ikke faar et samlet Overblik. Det forekommer mig ikke heldigt i den Grad at udvide store Institutioner udelukkende ved Finansloven.

Ved at tumle med disse Ting er jeg kommen paa en Tanke, som maaske ikke er realiserbar, jeg har ikke haft Lejlighed til at undersøge det nærmere, men jeg vil dog udtale den, for at andre, der muligvis have lettere Adgang til at se denne Sag, kunne undersøge, om der er noget at gøre derved. Jeg har haft det Indtryk netop ved at beskæftige mig med Universitetet og Polyteknisk Læreanstalt o. s. v., at er der noget Sted, hvor de ere favoriserede med Hensyn til Understøttelser, er det der. Nu ved jeg vel, at en hel Del af de Midler, som anvendes dertil, er Sorø Akademis, Kommunitetets o. s. v., der paa en eller anden Maade ere baandlagte til at bruges til Videnskab og Kunst. Men vilde det ikke være muligt i Tider, hvor

vi skulle spare, at udvide Grænserne —, men det er maaske umuligt paa Grund af testamentariske Bestemmelser — og inddrage andre nærbeslægtede Ting derunder, f. Eks. gaa lidt dybere ind i Skolevæsenet og Kunsten. Den medicinske Videnskab staar saa nær f. Eks. ved Sygehusvæsenet, at jeg meget godt kunde tænke mig, at der, uden at man gør Brud paa testamentariske Bestemmelser, her kunde drages nye Felter ind for slige Understøttelser, saa at man fik frigjort Bevillingen til de Poster, vi trække ind under Sorø Akademis Midler og Kommunitetet. Jeg er som sagt ikke klar over, om det er muligt, det er en Sag, som kræver nærmere Undersøgelse af Fundatser og lignende, men jeg har henkastet denne Tanke til nærmere Overvejelse af rette vedkommende.

Der er saa en enkelt Ting, jeg kortelig vil henlede Opmærksomheden paa, for at den ikke skal gaa i Glemme. Som en Del af de ærede Medlemmer ville vide, var der, da vi havde de store Lønningslove til Behandling for tre Aar siden, ikke saa ganske lidt Tale om en Værdimaaler som Grundlag for Embedslønninger i det hele. Jeg var den Gang den første Forsvarer for dette System og glædede mig over at finde stor Tilslutning her i Tinget. Min Grundbetragtning er den, at lige saavel som Funktionærer og Embedsmænd have Krav paa, i det Øjeblik Konjunkturene stige og Folk komme til at leve bedre, at følge med i Udviklingen, altsaa faa deres Løn sat op, lige saa ubestrideligt er det, at de, som skulle yde Lønningerne, det arbejdende Danmark, har Krav paa, at Embedsmændene i nedadgaaende Tider følge med. Jeg henstiller Tanken til den højtærede Finansministers behagelige Overvejelse igen. Der blev den Gang af Statistisk Bureau foretaget en Undersøgelse, hvis Rigtighed jeg fuldt ud anerkender. I Detailler kan man ikke gaa og bedømme Svingninger frem og tilbage paa 1 pCt., men det er heller ikke nødvendigt. Maa jeg blot her henlede Opmærksomheden paa, at den Beretning, som Statistisk Bureau har afgivet til Finansministeriet, slutter med at sige: „Derimod er det fuldt ud muligt at gennemføre en Beregning af Prisniveauet, som kan give tydelige, sikre Fingerpeg om Prisbevægelsens Retning, og man kunde da muligvis paalægge Regeringen at fremsætte Lovforslag om en Revision af Lønningsloven, hver Gang der paa denne Maade var konstateret en Op- eller Nedgang paa f. Eks. 5 eller 10 pCt.“ Alt hvad jeg i saa Hen-